

- Στις άλλες σελίδες:
- ΤΟΥΡΚΙΑ
 - ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
 - ΣΤΑΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΓΚΡΙΝΤΛΕ ΥΣ
 - ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ
 - ΕΝΟΙΚΙΑ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ
 - ΕΛΥΤΗΣ ΚΑΙ ΝΟΜΠΕΛ

ΟΧΙ ΣΤΑ ΜΕΤΡΑ ΛΙΤΟΤΗΤΑΣ Πολιτική τιμών και εισοδημάτων σημαίνει καθήλωση μισθών

Στις 18 Οκτώβρη έγινε πλατεία σύσκεψη στο Προεδρικό Μέγαρο στην οποία πήραν μέρος Υπουργοί, Γενικοί Διευθυντές και Τμηματάρχες Υπουργείων και εκπρόσωποι Εργοδοτικών, συνδικαλιστικών και άλλων οργανώσεων. Τόσο η συμμετοχή στη σύσκεψη όσο και οι ομιλίες του Προέδρου Κυπριανού και του Υπουργού Οικονομικών αποτελούν την πιο έντονη μέχρι σήμερα έκφραση της ανησυχίας της Κυβέρνησης για την εντεινόμενη οικονομική κρίση και φανερόνουν την πρόθεση - της να φορτώσει τα βάρη της κρίσης στους ώμους της εργατικής τάξης και των πλατειών στρωμάτων του λαού.

εργατικής τάξης και των πλατειών στρωμάτων του λαού.

Εξ άλλου η προηγούμενη εργατική (δηλαδή αντιεργατική πολιτική) της κυβέρνησης δεν αφήνει κανένα περιθώριο αμφιβολίας για τις προθέσεις της. Αντι για έλεγχο κερδών έχουμε τα γνωστά υπερκέρδη στα αυτοκίνητα, τα φάρμακα, τα λιπάσματα, κι ένα σωρό από άλλα βασικά είδη. Αντι για περιορισμούς στα είδη πολυτελείας έχουμε την έγκριση για εγχρωμη τηλεόραση. Αντι για εθνικοποιήσεις των βασικών τομέων της οικονομίας έχουμε την συνεχιζόμενη υποστήριξη της «ελεύθερης οικονομίας» και της «ιδιωτικής πρωτοβουλίας» (πράγμα που ξανατονίστηκε στην ομιλία του Προέδρου) με τρανό παράδειγμα το εργοστάσιο λιπασμάτων όπου θα συμμετέχει η κυβέρνηση μόνο κατά 15%.

Ας τα έχουν λοιπόν όλα αυτά υπόψη -τους οι εργαζόμενοι όταν σύντομα θα ζητάται απ' αυτούς να σφίξουν κι άλλο τα κολάνια - να μην ζητουν αυξήσεις στους μισθούς, για να σταματήσει δήθεν η άνοδος των τιμών. Πρέπει με κάθε θυσία να διαφυλαχτεί το δικαίωμα της ελεύθερης διαπραγμάτευσης και της απεργίας - που είναι η μόνη δύναμη που έχουν στα χέρια -τους οι εργαζόμενοι για να εξασφαλίζουν ένα υποφερτό βιοτικό επίπεδο. Ένα βιοτικό επίπεδο που γίνεται όλο και πιο φανερό πως δεν μπορεί να προσφέρει το χαοτικό, εκμεταλλευτικό, καπιταλιστικό σύστημα.

Στις ομιλίες αυτές αναμαστήθηκαν τα γνωστά πα συνθήματα για «ευδαιμονισμό», «καταναλωτισμό», ανάγκη για «λιτότητα», για «θυσίες» από μέρους όλων για το καλό του τόπου κι άλλα παρόμοια που ξανακούσαμε και πριν και με τα οποία καταπασιτήκαμε πολλές φορές στο παρελθόν μές' απ' αυτές τις στήλες. Προβλήθηκε ακόμα έντονα η ανάγκη για την εισαγωγή μιας «κοινώς αποδεκτής» πολιτικής τιμών και εισοδημάτων.

ταίες αυξήσεις στις τιμές, στα ενοίκια, οικοδομικά υλικά κλπ. Αντίθετα υπάρχουν μια σειρά από κοινωνικά προβλήματα (στεγαστικό, ε-

νοίκια παραγκόβιοι, χαμηλά επιδόματα κοινωνικών ασφαλίσεων και δημοσίων βοηθημάτων, απουσία κοινωνικών υπηρεσιών, κλπ)

που μαστίζουν την Κυπριακή κοινωνία.

Έτσι ας μη ζητά η Κυβέρνηση θυσίες από όλους για το «καλό του τόπου». Τέτοιες θυσίες επιβλήθηκαν στους εργαζόμενους μετά την εισβολή με τα γνωστά αποτελέσματα - μεγαλύτερο χάσμα μεταξύ των τάξεων, γρήγορα υπέρρογκα κέρδη για τους λίγους, μεροκάματα πείνας για τους πολλούς. «Σώθηκε» τότε η οικονομία του τόπου κι είχαμε «οικονομικά θαύματα». Γιατί λοιπόν να θυσιαστούν πάλι οι εργαζόμενοι; Τι έγινε το υπέροχο «οικονομικό θαύμα» που επαινέθηκε τόσες φορές από διακεκριμένους αστούς οικονομολόγους και καπιταλιστές της Δύσης; Και πότε θα αρχίσουν να «θυσιάζονται» και οι μεγιστάνες του πλούτου «για το καλό του τόπου - τους»;

Η απάντησή είναι απλή:

Η διεθνής οικονομική κρίση του καπιταλιστικού συστήματος - που δεν είναι

απλώς κρίσης Ενεργείας - ήταν αναπόφευκτο να πλήξει και την Κύπρο μια που η άρχουσα τάξη εδώ και η οικονομία που στηθήκε είναι τόσο εξαρτώμενες από τον διεθνή καπιταλισμό.

Η μεγάλη εξάρτηση της οικονομίας της Κύπρου από το εξωτερικό καθιστά αδύνατη οποιαδήποτε πολιτική ουσιαστικής καθήλωσης των τιμών ακόμα κι αν το ήθελε η κυβέρνηση (που το αμφιβάλλουμε) να υιοθετήσει τέτοια πολιτική και - πιο σπουδαίο - αν ακόμα ήταν σε θέση να την επιβάλει.

Έτσι η πολιτική τιμών και εισοδημάτων δεν μπορεί παρα να είναι ένα προπέτασμα καπνού για να επιβληθεί στους εργαζόμενους η καθήλωση των μισθών -τους ενώ οι τιμές θα αυξάνονται συνεχώς. Γιατί είναι τέτοια η μορφή της κρίσης του καπιταλισμού που για να διατηρηθούν τα κέρδη στα παραδοσιακά επίπεδα θα πρέπει πια να κτυπηθεί αμείλιχτα το βιοτικό επίπεδο της

ΤΟΥΡΚΙΑ: Αποτυγχάνει το πείραμα Ετζιεβίτ. Η ώρα του λαού πλησιάζει

οικονομικού χάους που μαστίζει την Τουρκία δεν μπορεί παρα να κερδίζει καθημερινά έδαφος και να ανεβάζει τις μετοχές της μέσα στις μάζες. Απο την άλλη όμως, το γεγονός αυτό, είναι εντελώς ασυμβίβαστο, όχι μόνο με τα συμφέροντα της άκρας δεξιάς, αλλά και οποιαδήποτε πο «φιλελεύθερης» κατάσταση τύπου Ετζιεβίτ.

Αυτα τα δυο στοιχεία μαζί είναι που έκαναν και τη Σοσιαλιστική Εκφραση να υποστηρίζει απο τη περίοδο των εκλογών ότι θάταν ουτοπία το να περιμένει κανένας οποιαδήποτε έστω ανοχή του Ετζιεβίτ προς τα αριστερα.

Έτσι, η λύση Ντεμιρελ φαίνεται να προβάλλει δειλα-δειλα σήμερα και πάλι στο προσκήνιο. Κάτι δηλαδή που επανηλειμμένα εφαρμόστηκε στο παρελθον και απότυχε, εμφανι-

ζεται και πάλι σαν μια «πολιτική» διέξοδος για την τουρκική άρχουσα τάξη. Βέβαια η λύση αυτή δεν αποτελεί και την μόνη επιλογή για το τουρικο κατεστημένο. Οπως στην περίπτωση κάθε δεξιάς κατάστασης που αντιμετωπίζει τον κίνδυνο να καταρρεύσει, στέκουν πάντα σαν εφεδρεία στο πλευρο της Τουρκικής δεξιάς οι στρατηγοί, έτοιμοι να παίξουν το τελευταίο-τους χαρτι, με την επιβολή μιας ανοιχτής στρατιωτικής δικτατορίας.

Βέβαια παρ' όλ' αυτά, τόσο η μια λύση όσο και η άλλη δεν μπορούν να αποτελουν για πολυ καιρο ακόμα εύκολη σχετικά διέξοδο, για την άρχουσα τάξη της Τουρκίας. Κι αυτο γιατί, αντικειμενικα πια, όπως δείχνουν καθαρα οι ιδιες οι καθημερινες εξελίξεις στην Τουρκία, τα περιθώρια της λαϊκής ανοχής και αδιαφορίας πια

υποστήριξη και η ανοχή των αριστερων μαζων.

Αυτο και μόνο το γεγονός αποτελεί ένα παρα πολυ σημαντικό βήμα, αν θυμηθεί κανένας

Τα αποτελέσματα των τελευταίων συμπληρωματικών εκλογών που έγιναν στην Τουρκία, απόδειξαν ότι το πείραμα του Ετζεβίτ να βρει και να δώσει μια διέξοδο απο την πολιτικο-οικονομική κρίση που μαστίζει την χώρα αυτή εδώ και αρκετα χρόνια, απέτυχε.

Η πίστωση χρόνου που του παραχώρησε τόσο η άρχουσα τάξη της Τουρκίας, όσο κι ένα σημαντικό κομμάτι της αριστερας, τέλειωσε χωρις να πετύχει οτιδήποτε το σημαντικό που να ικανοποιεί είτε προς τη μια είτε την άλλη κατεύθυνση.

Έτσι, οι προεκλογικές υποσχέσεις του Ετζεβίτ προς τα αριστερα λησμονήθηκαν απο την επόμενη της εκλογής του και απαγοήτευσαν ακόμα και τους πιο αισιόδοξους που δοκίμασαν να στηρίξουν κάποιες ελπίδες σ' αυτον. Συγκεκριμένα

το κομμουνιστικό κόμμα της Τουρκίας δεν νομιμοποιήθηκε, οι φασίστες του Τουρκες έδρασαν εναντίον της αριστερας με την ιδιαν άνεση όπως και επι Ντεμιρελ και οι σχέσεις εξάρτησης της Τουρκίας με την Δύση ενισχύθηκαν μετα τα γεγονότα του Ιραν, οπότε και η Τουρκία, σαν χώρος στρατηγικός πήρε μια νέα πιο σημαντική διάσταση για τον Ιμπεριαλισμο.

Ολες αυτές οι εξελίξεις για μας δεν ήταν κάτι το φυσικό. Κι αυτο γιατί, απο τη μια, η Τουρκική αριστερα, μέσα στις συνθήκες του πολιτικο -

κρατουν αδρανοποιημένες πολ-λες μάζες στενεύουν. Μέρα με την μέρα φαίνεται ότι η λαϊκή συμμετοχη στον πολύμορφο αγώνα εναντίον του κατεστημένου παίρνει ένα ολο και πιο μαζικο χαρακτήρα.

Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες, και αυτο το πείραμα του στρατιωτικού νόμου που τέθηκε «μερικώς» σε εφαρμογή πριν αρκετο καιρο, σε μερικες περιοχες της Τουρκίας απότυχε να δώσει τα αναμενόμενα αποτελέσματα.

Αλλωστε, αν οι ίδιοι οι στρατηγοί δεν συναισθάνονταν την τρομερη αδυναμία- τους να δώσουν, έστω και με τη φασιστική βία, μια διέξοδο στο πρόβλημα επιβίωσης της άρχουσας τάξης της Τουρκίας, θα το είχαν ήδη κάμει χωρις καμια συζήτηση, εδώ και αρκετο καιρο για να τους φύγει ένας μόνιμος πονοκέφαλος, μια και έξω.

Βέβαια παρ' όλα αυτά, η μέχρι τώρα ανάλυση δεν θα πρέπει για κανένα λόγο να οδηγήσει και στην ψευδαίσθηση ότι η επανάσταση στη Τουρκία είναι φαινόμενο για το οποίο ωρίμασαν τόσο καλα οι συνθήκες, και που θα πρέπει γι' αυτο, να το αναμένει κανένας αύριο κιόλας.

Αυτο που συγκεκριμένα μπορεί χωρις αμφιβολία να πει κανένας ότι σε πειράματα τύπου Ετζεβίτ, δεν θα μπορεί με την ίδια ευκολία να παρασύρεται η

τα πόσα, απο τη μια, δοκίμασε να επενδύσει πάνω στον Ετζεβίτ μεγάλη μερίδα της τουρκικής αριστερας στις τελευταίες εκλογες στην Τουρκία και το ποσο απαραίτητα ήταν απο την άλλη για τον Ετζεβίτ αυτή η υποστήριξη απο τ' αριστερα, για να πάρει την εξουσία.

Αυτη και μόνο η πραγματικότητα, σε μια όχι και τόσο μακρόχρονη προοπτική αποτελεί ένα σημαντικό θετικό δεδομένο, πάνω στο οποίο το αριστερο κίνημα μπορεί να σταθεί -και να επενδύσει πάρα πολλα. Ηδη η Τουρκία περνα με σταθερο βήμα σε μια προ - Ιρανική περίοδο. Ολες οι πληροφορίες που μας έρχονται απο και μπορούν να οδηγήσουν στο συμπέρασμα ότι η συμμετοχη του Τουρκικου λαου στη μάχη εναντίον του κατεστημένου παίρνει καθημερινα, όπως τονίστηκε και πιο πάνω, ένα ολο και πιο μαζικο χαρακτήρα. Τα ένοπλα σώματα ασφαλείας, παρ' όλη την υποστήριξη που έχουν και απο φασιστικές ένοπλες συμμορίες του Τουρκες, ή δεν θέλουν, και πράγμα απίθανο, ή δεν μπορούν να επιβάλουν το είδος της τάξης που επιδιώκει η άρχουσα τάξη. Κι' αυτά όλα σημαίνουν ότι για την Τουρκική αντίδραση άρχισε η αντίστροφη μέτρηση. Και ότι μέσα στη λαϊκή πια συνείδηση ωριμάζει, μέρα με τη μέρα ολο και περισσότερο, η αριστερη λύση σαν η μοναδικη διέξοδος.

ΕΚΦΡΑΞΗ

Η ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΙΝΔΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ
Ο κ. ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ

Σε συνέντευξη -του στα «ΝΕΑ» της Κυριακής 21 Οκτώβρη- ο Πρόεδρος και Εκτελεστικός Διευθυντής της ΕΜΕ κ. Πασχαλίδης παραδέχτηκε ότι η εταιρεία του πήρε έγκριση από την κυβέρνηση για απασχόληση Ινδών εργατών στο υπο ανέγερση εργοστάσιο της στο Βασιλικό.

Στη συνέντευξη έγινε προσπάθεια να δικαιολογηθεί η ενέργεια αυτή με την έλλειψη εργατικού δυναμικού που απορροφείται όπως αναφέρθηκε στην οικοδομική βιομηχανία. Οι στήλες αυτές υποστήριξαν πολλές φορές πως η «έλλειψη εργατικών χεριών» οφείλεται στην κακή δομή των επενδύσεων που απαιτούν πολλά εργατικά χέρια και στα χαμηλά μερίσματα που σπρώχνουν τους εργάτες στο εξωτερικό και αφήνουν πολλές γυναίκες (μητέρες) στο σπίτι γιατί δεν συμφέρει σε μια μητέρα να εργάζεται με 40—50 λίρες το μήνα από τα οποία θα δίνει τα μισά για τη φροντίδα του παιδιού -της. Έτσι ανεξάρτητα από την δικαιολογία που ανέφερε ο κ. Πασχαλίδης το θέμα δεν λύεται με την εισαγωγή ξένων εργατών αλλά με τη σωστή επενδυτική - βιομηχανική πολιτική, με την προσφορά ικανοποιητικών μεροκαμάτων και τη δημιουργία κρατικών Υπηρεσιών (παιδοκομικών, βρεφοκομικών Σταθμών, κλπ) για τη φροντίδα των παιδιών εργαζομένων μητέρων.

Ο κ. Πασχαλίδης ανέφερε στη συνέντευξη πως ο κάθε τεχνίτης θα στοιχίζει στην εταιρεία 250 λίρες τον μήνα κατά μέσον όρο. Οι δικές- μας πληροφορίες ήταν πως τα μεροκάματα των Ινδών θα ήταν γύρω στις 60 λίρες. Δεν ξέρουμε βέβαια πόσο από το κόστος θα πάει στον μισθο -του εργάτη και πόσο αλλού. Αλλά ανα πραγματικά θα στοιχίζει στην εταιρεία ο κάθε τεχνίτης 250 λίρες τον μήνα, είναι άξιο απορίας πως με τα ίδια λεφτά ή και με λιγώτερα ακόμα δεν μπορούν να προσελκυστούν ντόπιοι εργάτες. Ποιος εργάτης στην Κύπρο θα αρνιόταν να δουλέψει σε εταιρεία που προσφέρει πάνω από 60 λίρες το μήνα;

Είναι καιρός η ηγεσία των συντεχνιών και η κυβέρνηση να σπάσουν τη σιωπή τους και να απαντήσουν αυτά τα ερωτήματα.

Δεν χρειάζεται βέβαια να πούμε πως δεν έχουμε τίποτα ενάντια στους Ινδούς εργάτες: προσπαθούν σίγουρα κι αυτοί να ξεφύγουν από τη μιζέρια που τους ρίχνει το κοινωνικό -οικονομικό σύστημα στη χώρα -τους.

Στην Κύπρο όμως το μόνο που θα καταφέρουν είναι να γίνουν αντικείμενο εκμετάλλευσης, ενώ θα συντείνουν στην καθήλωση των μισθών των Κυπρίων συναδέλφων -τους.

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ Η ΑΞΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΜΟΝΗ ΔΙΕΞΟΔΟΣ ΟΙ ΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

«Φυσικά κάποιες φορές ξεσπα και κάποιος εμφύλιος πόλεμος μεταξύ εμπόρων και βιομηχάνων. Η προστασία κάποιας βιομηχανίας, τα κέρδη κάποιου βιομηχάνου περιορίζουν τα κέρδη κάποιου άλλου εμπόρου. Έχουμε τότε εκρήξεις, οργές και απειλές δήθεν του τόπου ενώ στο βάθος είναι για το ατομικό τους καλό, με οικονομικό σαμποτάζ στα θεμέλια της πολιτείας.»

Τα πιο πάνω λόγια είναι η ερμηνεία που ο Γ.Γ της ΕΔΕΚ Τάκης Χατζηδημητρίου έδωσε για τη συζήτηση σχετικά με την προστασία των Κυπριακών Βιομηχανιών. Στη συγκεκριμένη περίπτωση ένα διάταγμα — που τελικά δεν εφαρμόστηκε — ευνοούσε μια Κυπριακή Βιομηχανία, τη «Δέρμαπλαστ», και έθιγε τα συμφέροντα εισαγωγέων που έφερναν από το εξωτερικό παρόμοια προϊόντα μ' αυτά που κατασκεύαζε η εταιρεία.

Πραγματικά, τέτοιοι καυγάδες ανάμεσα στους κεφαλαιοκράτες είναι πολύ χρήσιμοι, όχι γιατί «βοηθούν τον τόπο» άμεσα, αλλά γιατί βγάζουν στη φόρα τις κερδοσκοπικές προθέ-

σεις των κεφαλαιοκρατών. Ευτυχώς για μας, τέτοιοι καυγάδες έχουν τη ρίζα -τους μέσα στην ίδια τη φύση του καπιταλιστικού συστήματος και αναπόφευκτα ξεσπούν κάθε τόσο δίνοντας έτσι την ευκαιρία να βλέπουμε καθαρά το πραγματικό πρόσωπο του συστήματος, παρουσιασμένο από τους ίδιους τους κεφαλαιοκράτες.

ΑΣΤΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΙ

Το πρόβλημα της προστασίας της Εθνικής βιομηχανίας δεν είναι αποκλειστικά Κυπριακό φαινόμενο. Αντίθετα είναι θέμα συζήτησης σε όλες τις χώρες του κόσμου. Οι αστοί οικονομολόγοι δεν κατάφεραν

ποτέ να δώσουν μια συνεπή απάντηση στο αν πρέπει να προστατεύεται με δασμολογικά

μέτρα η εθνική βιομηχανία ή όχι. Κι αυτό όχι γιατί είναι «κακοί επιστήμονες» αλλά γιατί δεν υπάρχει λύση μέσα στα πλαίσια του συστήματος.

Έτσι από τη μια έχουμε τους υποστηρικτές του «ελεύθερου εμπορίου» και του «ελεύθερου συναγωνισμού». Η λογική τους στηρίζεται στο ότι μέσα σε τέτοιες συνθήκες οι μονάδες που παράγουν τα πιο φτηνά προϊόντα, αυτές δηλαδή που έχουν τις λιγώτερες σπατάλες, επιβάλλονται, με αποτέλεσμα ο κάθε κεφαλαιοκράτης αγωνίζεται συνεχώς να κάμει πιο αποτελεσματική την παραγωγή του. Αν δεν το κάμει αντιμετωπίζει κίνδυνο καταστροφής. Αυτή η προσπάθεια έχει σαν αποτέλεσμα φτηνότερα προϊόντα και εξαναγκάζει την συνεχή ανάπτυξη της οικονομίας.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Η δεύτερη σχολή στηρίζεται στην προσπάθεια για στήριξη της ντόπιας βιομη-

Συνέχεια στη σελ. 5

ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Η γενικότερη πολιτική προέκταση των ασαφών κριτηρίων και ο τρόπος που τα χρησιμοποιεί η Μικτή Επιτροπή Προσωπικού Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας

Είναι παραδεχτο από όλους ότι τα κριτήρια για τις μεταθέσεις των εκπαιδευτικών είναι ασαφή και γενικά απαράδεκτα για τις σημερινές συνθήκες που επικρατούν στην εκπαίδευση.

Π.χ Ποιες περιοχές θεωρούνται εκτός έδρας

Π.χ ποιες περιοχές θεωρούνται εκτός έδρας και ποιες όχι.

Υπάρχει θέμα Γυμνασίου αγροτικής περιοχής ή μόνο εκτός έδρας.

Πόσα χρόνια πρέπει να κάνει αναγκαστικά ένας καθηγητής σε Γυμνάσιο εκτός τόπου διαμονής.

Αν εξαιρούνται μερικοί και για ποιους λόγους.

Αν τα χρόνια της σύμβασης παίζουν κάποιο ρόλο στο θέμα του διορισμού εκτός τόπου διαμονής.

Αν υπάρχει προτεραιότητα για μερικούς λόγους ή όχι. Δηλαδή η οικογένεια, τα χρόνια υπηρεσίας, η οικονομική κατάσταση ή η κατάσταση της υγείας έχουν σημασία και ποιά για να προτιμηθεί κάποιος αντι ενός άλλου και νάρθει στον τόπο διαμονής.

Η.Μ.Ε.Π.Ε.Υ. ΚΑΙ Ο ΤΡΟΠΟΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ

Όλες αυτές οι ασάφειες είναι η βάση πάνω στην οποία στηρίζεται η ΜΕΠΕΥ για να μπερδουκλώνει και να συγχίξει περισσότερο τα πράγματα.

Ετσι στην αίτηση κάποιου που είναι παντρεμένος με 3 χρόνια υπηρεσίας στην Δημόσια Εκπαίδευση, για να ρθει στο τόπο καταγωγής του η ΜΕΠΕΥ απαντά. Δεν γίνεται έχεις λίγα χρόνια υπηρεσίας.

Σε αίτηση άλλου καθηγητή με πολλά χρόνια υπηρεσίας αλλά που δεν είναι παντρεμένος η ΜΕΠΕΥ απαντά:

- Ναι, αλλά είσαστε ελεύθερος. Υπάρχουν παντρεμένοι που έχουν περισσότερη ανάγκη.

Η κοροϊδία της ΜΕΠΕΥ συνεχίζεται έτσι και οι κανονισμοί γι' αυτή είναι ένα κρεβάτι του Προκρούστη, ένα λάστιχο που το τραβα να απλωθεί για να καλύψει όσες περιπτώσεις θέλει να μεταθέσει στο τόπο διαμονής, και το πιέζει να μικραίνει για να αφήσει ακάλυπτους εκείνους που δεν θέλει να μεταθέσει. Και για να μην κοροϊδευόμαστε και για να λέμε τα πράγματα όπως είναι, εκείνοι που βοηθούνται να μετατεθούν είναι εκείνοι που έχουν τα μέσα.

1. Η ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΔΙΕΚΔΙΚΗΣΗ

Τις αδικίες αυτές τις καταγγείλει φέτος και η επιτροπή εκείνων που δικαιούνται να μετατεθούν και αδικήθηκαν, που είναι η πρώτη σωστή ενέργεια γι' αυτό το θέμα. Η συλλογική συνδικαλιστική διεκδίκηση των δικαιωμάτων μας.

Το σημαντικότερο αίτημα

της επιτροπής, ήταν η αλλαγή των κριτηρίων για μεταθέσεις και η σαφής διατύπωση -τους. Ταυτόχρονα η εφαρμογή αυτών των κριτηρίων σε όλες τις περιπτώσεις για να μην παρουσιάζονται το φαινόμενο καθηγητές να ταλαιπωρούνται 4 και 5 χρόνια εκτός τόπου διαμονής και άλλοι καθηγητές της ίδιας ειδικότητας με τις ευλογίες της ΜΕΠΕΥ και άλλων «ευλογούντων» που επεμβαίνουν στις διαδικασίες μεταθέσεων να πηγαίνουν στο τόπο διαμονής -τους ύστερα από δύο χρόνια.

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ

Εδώ μπαίνει το ερώτημα γιατί η ΜΕΠΕΥ εφαρμόζει αυτή τη τακτική. Η ΜΕΠΕΥ λειτουργεί σαν ένα μέρος ενός ευρύτερου μηχανισμού της άρχουσας τάξης και σκοπός της είναι η δημιουργία δεδομένων που να συμφέρουν αυτή την τάξη.

Η ασάφεια των κανονισμών και η μη εφαρμογή -τους σε όλους τους καθοδηγητές έτσι που να επιτρέπει πολλά παράθυρα, αναγκάζει τους καθηγητές να προσπαθήσουν να κανονιστούν ατομικά με τη σκέψη γιατί να αδικηθω εγώ κι όχι ο άλλος. Ετσι ο αγώνας αντι να είναι μαζικός συνδικαλιστικός γίνεται ατομικός και οι καθηγητές αναγκάζονται να ταπεινώνονται ζητώντας υποστήριξη από τους διάφορους παράγοντες και ανθυποπαργοντίσκους της πολιτικής και οικονομικής ζωής του τόπου για να τους υποστηρίξουν στην υπόθεση της μετάθεσης -τους. Η κατάσταση αυτή μπλέκει τους καθηγητές στην εξευτελιστική διαδικασία να βρουν ένα μέσο και έτσι τους δίνει με διάφορους εκπροσώπους του κατεστημένου γιατί απ' αυτούς προσδοκούν να μετατεθούν ή από τις ενέργειες τους μετατέθηκαν. Αυτός ο εξευτελισμός του μέσου και το δέσιμο των καθηγητών με το κατεστημένο χτυπά το στήσιμο του συνδικαλιστικού αγώνα για λύση των προβλημάτων και ρίχνει το επίπεδο αυτού του αγώνα. Κι αυτό είναι ο κυριώτερος στόχος των ενεργειών της ΜΕΠΕΥ. Να δημιουργήσει τέτοια δεδομένα που να εμποδίζει την ανάπτυξη του συνδικαλιστικού αγώνα των καθηγητών.

Ενα άλλο σημείο που τεκμηριώνει αυτή τη θέση είναι ότι τα ασαφή και άδικο κριτήρια βοηθούν στη δημιουργία ενδοκαθηγητικών διενέξεων και τσακωμών. Ο κάθε καθηγητής σκέφτεται μέσα στα δεδομένα που του δίνονται και λέει γιατί να αδικηθω εγώ κι όχι ο άλλος. Ετσι οι καθηγητές αρχίζουν να

αλληλοποβλέπονται, να βγαίνουν αντιθέσεις στην επιφάνεια. Ταυτόχρονα σημειώνεται ψυχρότητα ανάμεσα στους καθηγητές που μένουν και σε κείνους που καταφέρνουν να πάρουν μετάθεση γιατί ο καθένας πιστεύει ότι είχε περισσότερους λόγους να μετατεθεί.

Χαρακτηριστικό του πόσο σπρώχνει η ΜΕΠΕΥ στη δημιουργία αντιθέσεων ανάμεσα στους καθηγητές είναι το γεγονός ότι σε περιπτώσεις που καθηγητές ή δασκάλοι ζητούν να μετατεθούν γιατί έχουν χρόνια πολλά εκτός έδρας ενώ υπάρχουν άλλοι που έχουν λιγώτερα και έχουν πάει στο τόπο διαμονής τους η ΜΕΠΕΥ ρωτά αμέσως.

- Πέστε μας ποιοι είναι αυτοί.

Ετσι ο Εκπαιδευτικός μπορεί να αναφέρει μια δυο περιπτώσεις που ξέρετε που συνήθως είναι από το περιβάλλον του γιατί δεν μπορεί να ξέρει για όλους τους εκπαιδευτικούς της Κύπρου. Η ΜΕΠΕΥ μ' αυτό το τρόπο αναγκάζει τους εκπαιδευτικούς για να βρουν το δικό τους να γίνουν κατηγοροί άλλων συναδέλφων τους ενώ είναι δουλειά της ΜΕΠΕΥ να ξέρει για τον κάθε εκπαιδευτικό, για τα προσόντα του και την εκπαιδευτική σταδιοδρομία του, για τα χρόνια υπηρεσίας του εκτός και εντός έδρας. Εξ άλλου γιατί παίρνουν τους παχουλούς μισθούς -τους τα μέλη της ΜΕΠΕΥ;

Ταυτόχρονα η ΜΕΠΕΥ μπορεί να πει στο καθηγητή που αναφέρεται ότι ο δείνα καθηγητής σε κάρφωσε, ότι έχεις λιγώτερα χρόνια εκτός έδρας και ζητά να πάρει τη θέση -σου.

Ετσι δημιουργούνται ψυχρότητες και αντεξγήσεις και τσακωμοί ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς που το μόνο που καταφέρνουν είναι να μειώνουν την συναδέλφωση και την αγωνιστικότητα μας και να καταστρέφουν το συνδικαλιστικό αγώνα, γιατί με τσακωμούς δεν μπορεί να γίνει η μαζικότητα και η συσπείρωση που είναι βασική προϋπόθεση του συνδικαλισμού.

Πρέπει να γίνει κοινή συνείδηση σ' όλους τους καθηγητές ότι η λύση του προβλήματος των μεταθέσεων θα ανοίξει μεγάλες προοπτικές στο συνδικαλιστικό μας αγώνα γιατί θα ξεκαθαρίσει ένα εμπόδιο που μας διχάζει και που ψυχραίνει τις σχέσεις μας και ταυτόχρονα μας εξαρτά από τους διάφορους παράγοντες του κατεστημένου που δίνουν τα μέσα. Ταυτόχρονα σαν γενική τοποθέτηση η ΜΕΠΕΥ και οι διάφοροι παράγοντες του κατεστημένου βρίσκονται στο ίδιο στρατόπεδο όσο αφορά την κοινωνική και πολιτική πραγματικότητα της Κύπρου. Ετσι με το δέσιμο των καθηγητών με τους διάφορους παράγοντες για να εξασφαλίσουν μέσο, αποφεύγεται και η κριτική από την πλευρά των καθηγητών για γενικότερες

πολιτικές καταστάσεις στη Κύπρο που εκφράζουν οι παράγοντες που δίνουν τα μέσα.

Περιμένοντας ο καθηγητής βοήθεια για να μετατεθεί από κύκλους Εκκλησιαστικούς, Κυβερνητικούς, οικονομικούς - κεφαλαιοκρατικούς αποφεύγει και να κριτικάρει για τις θέσεις και τις πράξεις αυτών των κύκλων.

Γι' αυτό και επιβάλλεται ένας αγώνας των καθηγητών, μαζικός - συνδικαλιστικός, για το θέμα των μεταθέσεων για τη λύση του προβλήματος και ταυτόχρονα για να ξεφύγουμε από τις παγίδες που μας σπρώχνουν οι ασαφείς κανονισμοί και η ΜΕΠΕΥ που είναι:

α. Συγκρούσεις μεταξύ

μας και

β. Το δέσιμο -μας με το κατεστημένο για να βρούμε μέσο.

Πρέπει λοιπόν να γίνουν τα εξής:

Α. να καταγγεληθούν τα μέσα.

β. Να απαιτήσουμε αλλαγή των κριτηρίων σύμφωνα με τα καινούρια δεδομένα της Κυπριακής Εκπαιδευτικής πραγματικότητας.

γ. Σαφή καθορισμό των χρόνων υπηρεσίας εκτός έδρας. Όλοι οι καθηγητές να υπηρετήσουν κανονικά. Να χτυπηθούν τα παράθυρα των κανονισμών από τα οποία ξεφεύγουν μερικοί καθώς και οι εξαιρέσεις.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ

εκδηλωση

Στις 17 του νιοβρη η ωρα 7.30 το βραδυ στο οικημα της λαϊκης σκηνης στο καϊμακλι εκδηλωση για το ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

Η εκδηλωση οργανωνεται απο την Σοσιαλιστικη Νεολαια ΕΔΕΝ και την Δημοκρατικη Νεολαια Δ. Λοϊζου. ΟΜΙΛΙΑ -ΜΟΥΣΙΚΟ ΠΡΟΓΡ.

Αγοραζετε και διαδιδετε την Σοσιαλιστικη ΕΚΦΡΑΣΗ

Στάση εργασίας στην Τράπεζα Γκρίντλεϋς

Σε πρόσφατη συνέλευση των υπαλλήλων της Τράπεζας Γκρίντλεϋς αποφασίσθηκε να γίνει δυναμικός αγώνας για προστασία των συμφερόντων -τους. Τα μέτρα που πήρε η συνέλευση είναι η αποχή από υπερωριακή εργασία και δώρο στάση εργασίας που να εφαρμοστεί από τις 21-10-79 μέχρι 3-11-79 χωρίς να αποκλείεται στο διάστημα αυτό και ολοκληρωτική απεργία. Μετα τις 3 Νοβρη 79 θα γίνει άλλη συνέλευση των υπαλλήλων για ανασκόπηση της κατάστασης και λήψη νέων μέτρων, μεταξύ των οποίων θα είναι και η κήρυξη απεργίας.

Οι κυριότερες διαφορές των υπαλλήλων με την τράπεζα είναι:

α. Η κατάργηση θέσεων από την τράπεζα που έχουν συμφωνηθεί στην οργανωτική διάρθρωση της Τράπεζας με την συντεχνία.

β. Η πρόσληψη προσωπικού με τρόπο που παραβιάζει υφιστάμενη σύμβαση.

γ. Η διαφοροποίηση καθηκόντων τριών ανωτέρων υπαλλήλων που προσλήφθηκαν επί συμβάσει με ειδικά προσόντα για ειδικά καθήκοντα. Στην ουσία θα έχουν καθήκοντα που όπως προνοεί υφιστάμενη, συμφωνία θα έπρεπε να δίνονται σε υπάλληλους καριέρας.

το τραπεζικό σύστημα. Σήμερα ιδρύονται μεγαλύτερες και πιο μοντέρνες τουριστικές, βιομηχανικές και αγροτικές μονάδες. Η Κύπρος έχει αποκτήσει και κάποια σημασία σαν ένα προσωρινό οικονομικό κέντρο όπου ιδρύονται ξένες ευκαιρίες και οι συναλλαγές με ξένα τραπεζικά ιδρύματα ειδικά της Μέσης Ανατολής έχουν αυξηθεί σημαντικά. Έτσι, το κυπριακό τραπεζικό σύστημα, για να εξυπηρετεί τις καινούργιες ανάγκες της οικονομίας και να καρπούται και αυτό τα μεγαλύτερα κέρδη που προσφέρονται έχει ανάγκη από αλλαγές στις υπηρεσίες που προσφέρει και στα άτομα που το επανδρώνουν.

Στην Γκρίντλεϋς ο και-

θέλει γρήγορα να δημιουργήσει μια καινούργια διεύθυνση της Τράπεζας σε μεσαία επίπεδα, που να εξυπηρετεί καλύτερα τα συμφέροντα της τράπεζας κάτω από τις σημερινές συνθήκες.

Οι υπάλληλοι της Γκρίντλεϋς που επηρεάζονται άμεσα από τις αλλαγές που θέλει να κάνει η διεύθυνση είναι οι ανώτεροι υπάλληλοι, που ήδη έχουν οργανικές θέσεις, που τρομοκρατήθηκαν από τις προσλήψεις που έκανε η τράπεζα. Το γεγονός πως ένας τέτοιος υπάλ-

ληλος είναι και ο Γενικός Γραμματέας της ΕΤΥΚ πιθανόν να μην είναι άσχετο ξέσπασε αυτή η σχετική δυναμική διαμαρτυρία από την συντεχνία. Το τί πρέπει, λοιπόν, να γίνει ξεκάθαρο στους απλούς υπαλλήλους της Γκρίντλεϋς που δεν έχουν οργανικές θέσεις, και που είναι η μάζα των υπαλλήλων είναι οι πραγματικοί λόγοι για τους οποίους αγωνίζονται. Να υποστηρίξουν τα πιο πάνω αιτήματα -τους με τον πιο δυναμικό τρόπο στη διάθεση -τους, επειδή

θίγονται άμεσα και έμμεσα τα συμφέροντα όλων των υπαλλήλων, αλλά να μην επιτρέψουν στους ανωτέρους υπαλλήλους της Τράπεζας, οι οποίοι είναι και διοικητικά μέλη της συντεχνίας να μεθοδεύσουν τον αγώνα που γίνεται με τρόπο που θα φέρει μόνο σ' αυτούς αποτελέσματα. Οι μεσαίοι και ανώτεροι υπάλληλοι αυτοί δύσκολα μπορούν να ταυτίσουν τα οικονομικά και ταξικά -τους συμφέ-

Συνέχεια 8η

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ Η ΛΕΙΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ ΜΟΝΗ ΔΙΕΞΟΔΟΣ ΟΙ ΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

απο την 3η σελίδα

χανίας που κινδυνεύει από τον συναγωνισμό των ξένων βιομηχανιών. Αν οι ξένοι μπορούν να προσφέρουν φτηνότερα προϊόντα οι ντόπιες βιομηχανίες θα κλείσουν. Έτσι θα πρέπει να μπου εισαγωγικοί δασμοί που να κάμνουν τα ξένα προϊόντα ακριβώτερα για να μπου τα ντόπια να τα συναγωνίζονται.

Η πραγματικότητα είναι πως και στη μια και στην άλλη περίπτωση τα πράγματα δεν λειτουργούν όπως τα θέλουν οι οικονομολόγοι. Στο τέλος οι πιο δυνατές βιομηχανίες επιβάλλονται. «Οι φτηνές τιμές των εμπορευμάτων της (της αστικής τάξης) είναι το βαρύ πυροβολικό που γκρεμίζει όλα τα σινικά τείχη, και που αναγκάζει να συνθηκολογήσει ακόμα και το πιο σκληροτράχηλο μίσος των βαρβάρων ενάντια στους ξένους».

Αλλά ας δούμε τι συμβαίνει στη κάθε περίπτωση, ειδικά μέσα σε μια υποανάπτυκτη χώρα όπως η Κύπρος. Με το ελεύθερο εμπόριο είναι φανερό πως καμία βιομηχανική μονάδα δεν είναι σε θέση να συναγωνιστεί με σοβαρές ελπίδες επιτυχίας τα μεγάλα μονοπώλια της δύσης. Μπορεί να επιβιώσει για μια σύντομη περίοδο βασισμένη στα φτηνότερα μεροκάματα αλλά πολύ γρήγορα ολόκληρη η οικονομία θα μεταβληθεί σε μια σειρά υποκαταστημάτων μεγάλων εταιριών της Δύσης, που η κάθε μια μπορεί να έχει μεγαλύτερη οικονομική δύναμη από ολόκληρη τη χώρα. Έτσι η ανάπτυξη της χώρας περιορίζεται στο

Αν δουλεύουν οι βιομηχάνοι κι οι έμποροι, τότε αυτοί, όπως λένε θα δώσουν ψωμί και στους εργαζόμενους, άσχετα αν φυσικά το ψωμί που δίνουν είναι λίγο και ξερό.

Τ Χατζηδημητρίου

βαθμό, και μόνο στο βαθμό, που εξυπηρετεί τα συμφέροντα των ξένων. Κάθε ανεξάρτητη οικονομική μονάδα τσακίζεται γιατί δεν έχει ούτε τα κεφάλαια ούτε τα μηχανήματα που χρειάζονται για φτηνή παραγωγή.

ΜΟΝΟΠΩΛΙΑ

Η απόπειρα προστασίας της ντόπιας βιομηχανίας ωστόσο σταλώνει σε δύο ανυπέρβλητα εμπόδια. Το πρώτο είναι πως καμία χώρα, ιδιαίτερα μια μικρή χώρα, δεν μπορεί να γίνει απόλυτα αυτάρκης. Δασμολογικά μέτρα μπου να παρουν μόνο στο βαθμό που δεν ενοχλεί σοβαρά τις χώρες που συνεργάζονται εμπορικά μαζί-της. Διαφορετικά, μπου να εφαρμόσουν ανάλογα μέτρα σε αντίποινα. Το δεύτερο είναι η ίδια η εσωτερική ανάπτυξη. Οι ντόπιες βιομηχανίες, προστατευόμενες από τον συναγωνισμό του εξωτερικού παραμένουν ήσυχες χωρίς κίνητρο να βελτιώσουν τις μεθόδους παραγωγής-τους. Όταν προπαντός έχουν μονοπωλιακή θέση στην οικονομία, κάθε αύξηση της τιμής των εισαγόμενων προϊόντων λόγω αύξησης του δασμού, τους δίνει την ευκαιρία να αυξήσει τις δικές

τους τιμές — και τα κέρδη - τους.

ΚΡΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Από τη μια λοιπόν έχουμε το αδιέξοδο και τη μόνιμη υποανάπτυξη, από την άλλη τον παραλογισμό να παράγονται και να προσφέρονται στον κόσμο ακριβά προϊόντα που θα μπορούσαν να προσφερθούν σε χαμηλές τιμές. Η μοναδική διέξοδος είναι η άμεση κρατική παρεμβολή, η κρατικοποίηση και μετα οποιαδήποτε προστασία. Αυτό όμως είναι έξω από κάθε σκέψη από τους κεφαλαιοκράτες ή την κυβέρνηση. Όμως ακόμα κι αν υποθέσουμε πως γίνονται τέτοιες κρατικοποιήσεις, από μόνες τους δεν είναι αρκετές. Κάθε προστατευτικό μέτρο έχει μόνο προσωρινή αξία. Για να μπορέσει ν' αποδώσει είναι απαραίτητο να συνοδεύεται από την κρατικοποίηση των βασικών τομέων της οικονομίας, των τραπεζών, των βασικών μονοπωλίων και του εξωτερικού εμπορίου. Κι αυτό ακριβώς βρίσκεται πολύ -πολύ μακριά από την «ελεύθερη» οικονομία από το ίδιο το σύστημα.

1 Μάρξ - Εγκελς: Το Μανιφέστο του Κομμουνιστικού Κόμματος.

δ. Η πρόθεση της τράπεζας για μείωση του προσωπικού με διάφορες προφάσεις.

Αυτά τα συγκεκριμένα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι υπάλληλοι της Γκρίντλεϋς σήμερα, έχουν μια πιο γενικότερη σημασία για ολόκληρη την τραπεζο - υπαλληλική τάξη.

Στην ουσία, αφορούν το γεγονός πως στα τελευταία χρόνια με την ραγδαία εξέλιξη που έχει σημειώσει η οικονομία, ειδικά σε ωρισμένους τομείς και με τις επακόλουθες αλλαγές στον τρόπο παραγωγής και διαχείρισης επιχειρήσεων απαιτούνται και αλλαγές από το ίδιο

νούργιος διευθυντής που μόλις ένα χρόνο τώρα κατέφθασε στην Κύπρο έχει βάλει σκοπό -του την εκμοντερνοποίηση της Τράπεζας -του. Έχει μέχρι τώρα βγάλει σε διαθεσιμότητα ωρισμένους παλιούς ανώτερους υπάλληλους που κατηγορούνται για παρανομίες στον τομέα του ξένου συναλλάγματος (λες και τώρα ξαφνικά άρχισαν να υπάρχουν υποψίες). Επίσης έχει προλάβει πτυχιούχους με το πρόσημα της ειδικότητας, που προορίζονται για θέσεις που βάσει συμφωνίας ανήκουν σε υπαλλήλους καριέρας. Τις προσλήψεις αυτές τις έκανε αντικανονικά η τράπεζα γιατί

Με ταξικό αγώνα απειλούν οι ιδιοκτήτες Αν παγοποιηθούν τα ενοίκια

Το τεράστιο κοινωνικό πρόβλημα - η εξασφάλιση στέγης - φαίνεται να ωθείται σε μια περίοδο οξύνσης. Ο σύνδεσμος ιδιοκτητών ακινήτων με πρόσφατη ανακοίνωση-του τάσσεται ενάντια στην παγοποίηση των ενοικίων και το ενοικιοστάσιο και μιλά για το ενδεχόμενο του ταξικού αγώνα.

Όπως είναι γνωστό τα ψηλά νοίκια σε σχέση με το επίπεδο των ημερομισθίων είναι ένα ακανθώδες πρόβλημα που αντιμετωπίζουν σήμερα τα πλατεια λαϊκά στρώματα στο τόπο-μας. Είναι ένα πρόβλημα στενά συνδεδεμένο με την προσφυγία.

Μάλλον πίστεψαν πως το πρόβλημα της προσφυγίας και των ενοικίων θ' αντιμετωπιζόταν με κάποια δόση ανθρωπιάς. Όμως μάλλον το αντίθετο συνέβηκε. Τα νοίκια ανεβαίνουν στα ύψη, οι προσφυγικές οικογένειες αντιμετωπίζουν καθημερινά το άγχος των εξώσεων....

Η άλλη όψη του νομίσματος είναι η πολυτέλεια των επαύλων και των εξοχικών σπιτιών των πλουσίων.

Ας δούμε όμως με κάποια πιο μεγάλη λεπτομέρεια το τι αναφέρει η ανακοίνωση του συνδέσμου ιδιοκτητών. Αφού καταδίκασαν τις προσπάθειες για παγοποίηση των ενοικίων και την επέχταση του ενοικιοστασίου εκφράζουν την πεποίθηση «ότι η κυβέρνηση και η Βουλή σε καμία περίπτωση δεν πρόκειται να υιοθετήσουν μέτρα που θα οδηγήσουν σε ταξικό αγώνα στην κρίσιμη περίοδο που περνά ο τόπος-μας και που θα σημάνουν το πρώτο βήμα στην αλλαγή του οικονομικού συστήματος της ελεύθερης οικονομίας και κατ' επέχταση του κοινωνικού-μας συστήματος».

Δεν είναι η πρώτη φορά που οι διάφοροι εκπρόσωποι του κεφαλαίου απειλούν όταν αισθάνονται πως θιγόνται έστω και στο ελάχιστο τα συμφέροντά τους. Ούτε αισθάνονται την ανάγκη για οποιαδήποτε παραχώρηση προκειμένου να σωθεί ο τόπος.

Εκείνο που ολόένα και πιο ξεκάθαρα διακηρύσσουν είναι πως εκείνο που τους ενδιαφέρει άμεσα είναι η συνέχιση της εκμετάλλευσης των λαϊκών μαζών, και η πραγματοποίηση υπερκερδών.

Η τάση τούτη του κεφαλαίου είναι ξεκάθαρη ιδιαίτερα στην περίοδο τούτη που το «οικονομικό θαύμα» φαίνεται να περνά στο παρελθόν. Τόσο η διεθνής οικονομική κρίση όσο και οι πληθωριστικές πιέσεις που παρατηρούνται, επιδρούν στην κυπριακή οικονομία και οξύνουν αντικειμενικά τις ταξικές σχέσεις.

Ο σύνδεσμος ιδιοκτητών δεν φαίνεται να επιθυμεί την άμβλυνση-τους. Απαιτεί την απεμπόλιση από τις λαϊκές μάζες των πιο ζωτικών-τους συμφερόντων.

Πέρα όμως από το θέμα της γενικής στάσης του κεφαλαίου σχετικά με την παρατηρούμενη οικονομική ύφεση, υπάρχει το ειδικό θέμα των ενοικίων.

Και το ερώτημα εξακολουθεί να παραμένει το ίδιο καιρό όπως και πέρσι.

Τι γίνεται με την αρχή ενοικίων; Πότε θα λειτουργήσει και με ποια κριτήρια;

Το δικαίωμα του κάθε ατόμου, της κάθε οικογενειακής μονάδας για απόκτηση ικανοποιητικού επιπέδου σπιτιού, πρέπει πια να κατοχυρωθεί σαν ανθρώπινο δικαίωμα και βασική ανάγκη.

Πάνω στο θέμα η κυβέρνηση εξακολουθεί να σιωπά. Αρκείται κάθε τόσο στο να κάνει γενικές παρατηρήσεις και διακηρύξεις που φυσικά δεν μπορούν ν' ανακουφίσουν τους πρόσφυγες και τους φτωχούς οικογενειάρχες.

Το πρόβλημα της στέγης έγινε στον τόπο μας ένα από τους πιο προσηφίλης τομέας των καιροσκοπών. Γιατί είναι ένας τομέας εντελώς ανεξέλεγκτος. Από τα οικόπεδα μέχρι τα οικοδομικά υλικά και τα ενοίκια.

Οι εργαζόμενοι, οι πρόσφυγες τα πλατεια λαϊκά στρώματα είναι αγανακτισμένοι με τούτη την κατάσταση.

Είναι καιρός πια να γίνει αγώνας πάνω σε συγκεκριμένες θέσεις:

* Τα μονοπώλια των οικοδομικών υλικών να εθνικοποιηθούν.

* Το κράτος ν' αναλάβει να απαλλοτριώσει μεγάλες εκτά-

σεις γης και να προχωρήσει στην κατασκευή σπιτιών.

* Οι τιμές των οικοπέδων να καθορίζονται από το κράτος.

* Να φορολογηθεί προοδευτικά η ακίνητη περιουσία με μεγάλους συντελεστές για όσους διαθέτουν πάνω από ένα

σπίτι η οικόπεδο.

Όσο για τον ταξικό αγώνα με τον οποίο απειλούν πολλοί εκπρόσωποι του κεφαλαίου τελευταία, ας είναι σίγουροι πως τούτος είναι αντικειμενικός. Και πως εκείνοι θα πληγούν αν υπάρξει αγώνας και σχέ- οι εργαζόμενοι

Παρακαλούνται οι συνδρομητές της Σοσιαλιστικής Εκφρασης που δεν έχουν πληρώσει τις συνδρομές-τους να τις πληρώσουν το συντομότερο. Η ΕΚΦΡΑΣΗ χρειάζεται και την δική σας συνδρομή για να συνεχίσει τον αγώνα-της.

εκδηλωση

Στις 7 του νιοβρη 79 η ώρα 7.30 το βραδυ οργανωνεται εκδηλωση για την επετειο της Μεγαλης Οκτωβριανης Επαναστασης απο την Σοσιαλιστικη Νεολαιας ΕΔΕΝ στο οικημα της Τ.Ο.ΕΔΕΝ αγιου Δομετιου στη οδο Μαρκου Δρακου.

Ομιλια-Ποιηματα-Καλλιτεχνικο προοφ.

ΟΛΟΙ ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Ο ΕΛΥΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΝΟΜΠΕΛ

Ο ποιητής σε φωτογραφία του λίγο μετά την αναγγελία της βράβευσης.

Ενα και δύο: τη μοίρα - μας δεν θα την πει κανένας
Ενα και δύο: τη μοίρα του ήλιου θα την πούμε εμείς»

«Αξιον εστι το αναίτιο δάκρυ
ανατέλλοντας αργά στα ωραία μάτια
των παιδιών που κρατούνται χέρι - χέρι
των παιδιών που κοιτάζονται και δεν μιλούνται».

Την περασμένη βδομάδα δόθηκε από τη Σουηδική Ακαδημία το Νόμπελ Λογοτεχνίας 79, στο μεγάλο Έλληνα ποιητή Οδυσσέα Ελύτη. Αναμφισβήτητα η βράβευσή του επιβεβαιώνει τη θέση ότι ο Ελύτης είναι το δίχως άλλο, ένας από τους μεγαλύτερους ποιητές της γενιάς -του.

Κείνο που θα πρέπει όμως να προβληματίσει σήμερα, μετά την απονομή βραβείου Νόμπελ, είναι το ίδιο το βραβείο σα θεσμός, η ύπαρξη του ποιητή σα μεγάλο ποιητή και χωρίς το βραβείο και τέλος σαν κεφαλαίωδες σημείο ο ίδιος ο ποιητής και η δημιουργία -του.

Προτού λοιπόν κάνουμε οποιαδήποτε προσπάθεια παρουσίασης του ποιητή και του έργου -του, ας πούμε δυο λόγια για το Νόμπελ και το θεσμό αυτό:

Με τα βραβεία αυτά τιμώνται κάθε χρόνο, πέντε προσωπικότητες, χωρίς διάκριση φυλής ή θρησκείας, οι οποίες στο χρόνο που πέρασε πρόσφεραν τη μεγαλύτερη ωφέλεια στην ανθρωπότητα, στους τομείς: α. Λογοτεχνία, β. φυσιογνωσία και ιατρική, γ. χημεία, δ. ειρήνη και ε. φυσική. Από το 1969 έχει πρόσθεθεί και το βραβείο οικονομικών επιστημών. Τα πρώτα βραβεία δόθηκαν το 1901. Τα βραβεία αυτά είναι χρυσό μετάλλιο τιμητικό δίπλωμα και χρηματικό ποσό από 40 ως 50 χιλιάδες δολάρια.

Ενα τέτοιο βραβείο οπωσδήποτε δεν τιμά μόνο τον ποιητή ή τον επιστήμονα, αλλά και τη χώρα του βραβευθέντα. Το βασικό πρόβλημα όμως που μπαίνει σήμερα είναι πόση αξία έχει ένα τέτοιο βραβείο, τη στιγμή που η Σουηδική Ακαδημία έχει φθαρεί, κάνοντας συχνά χειρονομίες σκοπιμότητας, βραβεύοντας συχνά ασήμαντους και αγνοώντας ηθελήμενα μεγάλους. Χωρίς να αμφισβητούμε στην προκειμένη περίπτωση τη σωστά κατά τα άλλα βράβευσή του Ελύτη.

Όμως όταν μια τέτοια Ακαδημία, σαν την Σουηδική, φτάνει στο σημείο να δίνει βραβείο Νόμπελ για την Ειρήνη στον Κίσιγκερ, για μας είναι πέρα για πέρα ολοφάνερο το κατάντημα αυτού του θεσμού.

Το γεγονός που θα πρέπει να μας συγκινεί είναι ότι απ' αφορμή αυτή τη βράβευσή του Ελύτη, δίνεται η δυνατότητα ν' αποκτήσει η Ελληνική Λογοτεχνία μια διεθνή επικοινωνία.

Είναι αλήθεια πως ο πνευματικός κόσμος της Ελλάδας και του δικού -μας χώρου, μιλά με θαυμασμό για την βράβευσή του Ελύτη και οι δηλώσεις και τα σχόλια που μέχρι σήμερα γίνονται, μας δείχνουν πως ο ποιητής ήταν ήδη καταξιωμένος στις συνειδήσεις του χώρου -του, πέρα από τις επιφυλάξεις -μας για την πόλιτο -ιδεολογική

τοποθέτηση και στάση του ποιητή. Το γεγονός είναι πως μέσα απ' αυτή την αντίφαση, προβάλλει ένα μεγάλο έργο πέρα για πέρα καταξιωμένο στην εποχή και στη ρίζα του. Το βραβείο Νόμπελ, ήρθε απλά να επικροτήσει μια κατά τα άλλα γενική θέση -πως αναμφισβήτητα ο Ελύτης είναι μεγάλος ποιητής. Όσο για τη ξοφλημένη πια Σουηδική Ακαδημία, απλά και μόνο λέμε πως είτε έπαιρνε ή όχι το Νόμπελ ο Ελύτης, στη συνείδηση του τόπου -του είναι μεγάλος σαν τον Καβάφη, τον Σεφέρη, τον Γκάτσο, τον Εγγονόπουλο, τον Ρίτσο κλπ.

Λίγα λόγια τώρα για τον ποιητή και το έργο -του:

Ο Οδυσσέας Ελύτης (ψευδώνυμο του Οδυσσέα Αλεπουδέλη) κατάγεται από την Μυτιλήνη αλλά γεννήθηκε στο Ηράκλειο της Κρήτης το 1911. Τέλειωσε τις γυμνασιακές και πανεπιστημιακές -του σπουδές στην Αθήνα, υπηρέτησε σαν ανθυπολοχαγός στην εκστρατεία της Αλβανίας και εγκαταστάθηκε δύο φορές στο Παρίσι (1948 - 52 και 1969 - 72), όπου παρακολούθησε μαθήματα φιλολογίας στη Σορβόνη κι ήρθε σε επαφή με τους κυριώτερους ποιητές και ζωγράφους. Παράλληλα, ταξίδεψε στις περισσότερες χώρες της Ευρώπης στις Εν. Πολιτείες και στη Σοβ. Ένωση.

Εργά -του: «Προσανατολισμοί» (1940), «Ηλιος ο Πρώτος» (1943), «Άσμα ηρωικό και πένθος για τον χαμένο ανθυπολοχαγό της Αλβανίας» (1945), «Το Αξιον Εστι» (1959), «Εξί και μια τύψεις για τον ουρανό» (1960), «Το φωτόδενδρο και η δεκάτη τέταρτη ομορφιά» (1971), «Ο Ηλιος ο Ηλιάτορας» (1971), «Το Μονόγραμμα» (1972), Τα ρώ του Ερωτα» (1972), «Τα ετεροθαλή» (1974), «Σηματολόγιον» (1977) «Μαρία Νεφέλη» (1978).

Στο έργο -του συμπεριλαμβάνονται ακόμη μεταφράσεις και πεζά όπως «Ο ζωγράφος Θεόφιλος» (1973), «Ανοιχτά χαρτιά» (1974), «Η Μαγεία του Παπαδιαμάντη» (1976). Το τελευταίο βιβλίο για τον Οδυσσέα Ελύτη με επιλογές από το έργο -του, που επιμελήθηκε ο ίδιος, κυκλοφορεί από τις εκδόσεις «Άκμων», στην σειρά «Σύγχρονοι ποιητές».

Αμέσως μετά την βράβευσή -του, ο ποιητής μιλώντας σε συνέντευξη που έδωσε σε Αθηναϊκή εφημερίδα λέει:

«Αν ρωτήσει κανείς τα κατάβαθα -μου αυτή τη στιγμή

ένα όνειρο έχω αυτή τη στιγμή: να γυρίσω όσο πιο γρήγορα στον Ελύτη πριν πάρει το Νόμπελ. Οτι μούφερε μια αναστάτωση στη ζωή είναι αναμφισβήτητα γεγονός και θάλεγα πως σ' όλα αυτά ενεργώ σαν να τόχει πάρει κάποιος άλλος το Νόμπελ, και όχι εγώ. Συλλαμβάνω τον εαυτό -μου να αισθάνεται μπροστα στο Νόμπελ ξένος. Μα επειδή υποχρεώνομαι να κάμω ακόμη ορισμένα κοινωνικά πράγματα που είναι αντίθετα του χαρακτήρα -μου, αυτό μου φέρνει το πνίξιμο που αισθάνομαι. Επειδή όμως η ιστορία του Νόμπελ δεν είναι μια ολοσδιόλου δική -μου προσωπική -μου υπόθεση, αλλά θάλεγα πως είναι μια υπόθεση που έχει σχέση με τη χώρα -μου, είμαι υποχρεωμένος στοιχειωδώς τουλάχιστο να ανταποκριθώ, αλλά το όνειρο -μου είναι να επανέλθω στο σημείο που ήμουν πριν».

Σε ερώτηση για την πολιτική -του τοποθέτηση, ο ποιητής απαντά:

«Δεν ανήκω πουθενά. Γιατι καμμία πολιτική παράταξη δεν εκπροσωπεί τις συνειδήσεις -μου και φοβούμαι πως δεν θα υπάρξει ποτέ κάποιο κόμμα για να ενταχθώ. Γιατι έχω τις αντιλήψεις -μου μερικές αναρχικές και μισές παραδοσιακές που θεωρούνται συντηρητικές αλλά δεν είναι. Επειδή λοιπόν μια τέτοια παράταξη δεν μπορεί να υπάρξει γιατί δεν βρίσκει απήχηση στον κόσμο, βρίσκομαι στη δύσκολη θέση -όπου οι μεν συντηρητικοί με λένε αριστεροί, οι δε αριστεροί συντηρητικοί. Δεν υπάρχει συνεννόηση».

ΛΙΓΑ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΗ:

Προσανατολισμοί:

(Επέτειος)

Εφερα τη ζωή -μου ως εδώ
το σημάδι ετούτο που
παλεύει

πάντα κοντά στη θάλασσα
Νιάτα στα βράχια επάνω,
στήθος

Με στήθος προς τον άνεμο
Που να πηγαίνει ένας
άνθρωπος

Που δεν είναι άλλο από
άνθρωπος

.....
Εφερα τη ζωή -μού ως εδώ
Ασπρο μέτρημα μελανο
άθροισμα ...

(Ελένη)

Με την πρώτη σταγόνα
της βροχής σκοτώθηκε το
καλοκαίρι

Μουσκέψανε τα λόγια
που είχαν γεννήσει
αστροφεγγιές

Όλα τα λόγια που είχαν
μοναδικό -τους προορισμό
Εσένα!

Κατα που θα απλώσουμε
τα χέρια -μας τώρα που
δεν μας λογαριάζει πια ο
καιρός

Κατα που θ' αφήσουμε τα
μάτια -μας τώρα που οι
μακρινές γραμμές ναυαγήσαν
στα σύννεφα

Τώρα που κλείσαν τα βλέφαρα
-σου επάνω στα
τοπία -μας

Κι είμαστε σαν να πέρασε

μέσα μας η ομίχλη -

Μόνοι ολομόναχοι
τριγυρισμένοι απ' τις
νεκρές εικόνες -σου

Με το μέτωπο στο τζάμι
αγρυπνούμε την καινούρια
οδύνη. Δεν είναι ο
θάνατος

που θα μας ρίξει κάτω
μια που Εσύ υπάρχουν
Μια που υπάρχει αλλού
έναν άνεμος για να σε
ζήσει ολόκερη ...

(Η Μαρίνα των βράχων)

Εχεις μια γεύση τρικυμίας
στα χείλη

Μα που γύριζες
Ολημερης τη σκληρή
ρέμβη της πέτρας και της
θάλασσας

Αετοφόρος άνεμος
γύμνωσε τους λόφους
Γύμνωσε την επιθυμία -
σου ως το κόκκαλο ...

Στυλωμένοι στους βράχους
δίχως χτες και αύριο
Στους κινδύνους των
βράχων με τη χτενισία
της θύελλας

Θ' αποχαιρετήσεις το
αίνιγμα -σου

(Ηλιος ο πρώτος)

.....
Το βράδυ ανάψαμε φωτιά
Και τραγουδούσαμε γύρω
-τριγύρω:

Φωτιά ωραία φωτιά μη
λυπηθείς τα κούτσουρα
Φωτιά ωραία φωτιά μη
φτάσεις ως τη στάχτη

Φωτιά ωραία φωτιά
καίγε -μας

Λέγε - μας τη ζωή

.....
Είμαστε από καλή γενία

Εκεί που ελπίζει ο κόσμος.
Εκεί που ο άνθρωπος δεν
θέλει παρα να ναι ο
άνθρωπος

Μόνος -του και χωρίς
καμμία Ειμαρμένη!

Εξη και μια τύψεις
για τον ουρανό:

(Η Αυτοψία)

.....

Και μονάχα στη κόγχη από
τ' αριστερό -του αυτι,
λίγη, λεπτή, ψιλούτσικη
άμμο, καθώς μέσα στα
όστρακα. Οπου σημαίνει

ότι πολλές φορές είχε
βαδίσει πλάϊ στη θάλασσα,
κατόμονος, με το μαράζι
του έρωτα και τη βάση

του ανέμου.

Όσο γι' αυτά τα ψήγματα
φωτίας πάνω στην ήβη,
δείχνουν ότι στ' αλήθεια
πήγαινε ώρες πολλές
μπροστα, κάθε φορά που
έσμιγε γυναίκα.

Θάχουμε πρώιμους
καρπούς εφέτος

Αξιον εστι:

(Προφητικό)

Χρόνους πολλούς μετα
την Αμαρτία που την είπαν
Αρετή μέσα στις εκκλησίες
και την ευλόγησαν ...

Ταραχή θα πέσει στον Αδη
και το σανίδωμα θα
υποχωρήσει από την
πίεση τη μεγάλη του ήλιου

Που πρώτα θα κρατήσει
τις αχτίδες -του, σημάδι
ότι καιρός να λάβουμε τα
όνειρα εκδίκηση.

Και μετα θα μιλήσει, να πει:
Εξόριστε ποιητή, στον
αίωνα -σου λέγετίβλεπεις;

.....

.....
- Βλέπω τους στρατοδίκες
να καίνε σαν κερία, στο
μεγάλο τραπέζι της

Αναστάσεως.

- Βλέπω τους χωροφύλακους
να προσφέρουν
αίμα -τους θυσία στην
καθαρότητα των ουρανών

- Βλέπω τη διαρκή επανάσταση
φυτών και λουλουδιών.

- Βλέπω τις κανονιοφόρους
του έρωτα.

Κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ

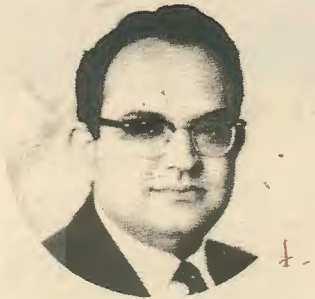
«Ανίεροι οι σκοποί» του Υφυπουργού Παιδείας

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΧΑΤΖΗΣΤΕΦΑΝΟΥ

στο παγκύπριο γυμνάσιο

Η ομιλία του υφυπουργού Παιδείας κ. Χ' Στεφάνου σε γυμνάσιο της Λευκωσίας προκάλεσε, όπως ήταν φυσικό, πολλές αντιδράσεις ανάμεσα στην προοδευτική κοινή γνώμη αλλά και τον ίδιο τον μαθητόκοσμο. Γιατί μια προσπάθεια για ένταση και όξυνση του θέματος που δημιουργήθηκε από αρκετό καιρό στο Υπουργείο Παιδείας.

Όπως είναι γνωστό τόσο ο υπουργός παιδείας όσο και η εκπαιδευτική πολιτική που ακολουθεί αποτέλεσε τον στόχο των πιο αντιδραστικών δυνάμεων του τόπου, που επιθυμούν προσκόλληση στα «ελληνοχριστιανικά» ιδεώδη και επάνοδο στις σκοταδιστικές αντιλήψεις που επικρατούσαν στα σχολεία μας στην περασμένη δεκαετία.

Η διαμάχη γύρω από το θέμα μεταφέρθηκε από τις πολύ πρώτες μέρες του διορισμού του

κ. Σοφίανου σαν υπουργού παιδείας στο ίδιο το υπουργείο. Γιατί το υπουργείο από χρόνια στελεχώνεται με πληθώρα από αντιδημοκρατικά στοιχεία, που δεν είδαν με καλό μάτι την έστω μικρή πρόοδο που έγινε ύστερα από την ανάληψη καθηκόντων από τον κ. Σοφίανου.

Ο διορισμός του κ. Χατζηστεφάνου σαν υφυπουργού έντεινε την κρίση τόσο μέσα στο υπουργείο όσο και γενικότερα. Γιατί ακριβώς ο υφυπουργός ανέλαβε να προωθήσει εκείνες τις θέσεις και γραμμή που υποστηρίζει η παραδοσιακή δεξιά όσον αφορά την εκπαιδευτική πολιτική. Η προσπάθεια δηλαδή της κυβέρνησης να πετύχει κάποιον συμβιβασμό στο υπουργείο παιδείας με τον διορισμό του κ. Χατζηστεφάνου σαν υπουργού οδήγησε σε μια μόνιμη κρίση.

Η ομιλία όμως του κ. Χατζηστεφάνου μέσα στα

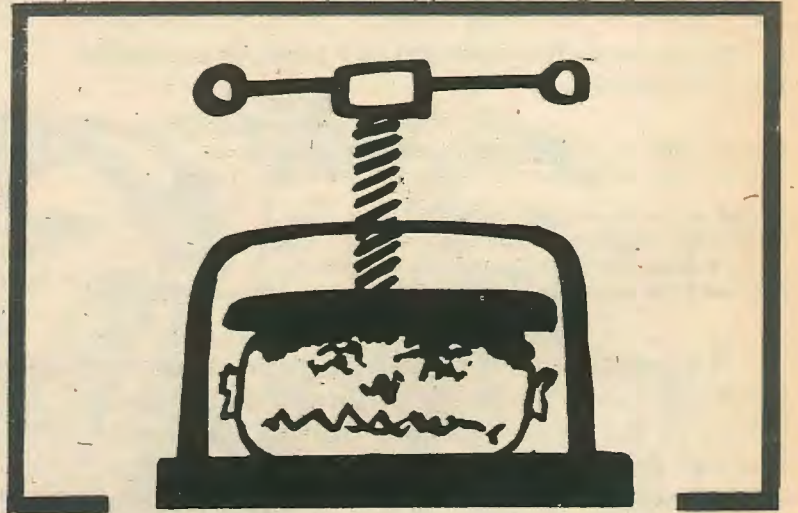
τωρινα πλαίσια ύστερα από την φημολογούμενη πρόθεση του Προέδρου Κυπριανού να απομακρύνει τον κ. Σοφίανου από τη θέση του έχει ιδιαίτερη σημασία. Λόγω ακριβώς του χρόνου στον οποίο έχει γίνει.

Ο κ. Χατζηστεφάνου μίλησε για τους «ανίερους σκοπούς των κομμάτων» ενώ παράλληλα επανέλαβε τα τετριμμένα περι ελληνοχριστιανικών ιδεωδών. Τούτο σήμερα δεν μπορεί παρά να ερμηνευτεί σαν χτύπημα ενάντια στην επίσημη πολιτική του υπουργείου Παιδείας και πιο συγκεκριμένα σαν μια νέα απόπειρα για παραπάνω όξυνση σ' ό,τι αφορά το Υπουργείο Παιδείας.

Ο Χατζηστεφάνου εμφανίζεται τώρα σαν ο αντίποδας του Σοφίανου και συγκεντρώνει την υποστήριξη των αντιδραστικών δυνάμεων της Κοινωνίας.

Η κρίση, όμως, στο υπουργείο παιδείας δεν μπορεί να συνεχίζεται επ' άπειρον, γιατί έχει πια δημιουργηθεί μια κατάσταση εκρηκτική.

Πολύ σύντομα η κυβέρνηση και ειδικότερα ο Πρόεδρος θα υποχρεωθεί να δώσει μια λύση στο θέμα τούτο, το οποίο απέχτησε μια πελώρια πολιτική σημασία. Και η λύση που θα δώσει ο Πρόεδρος θα είναι πολύ καθοριστική για την

μετέπειτα πορεία της κυβέρνησης.

Υποχώρηση στο θέμα του Υπουργείου θα σημαίνει νέα

στροφή προς τα δεξιά και ενδυνάμωση και ενίσχυση αντιδραστικών κύκλων όπως είναι ο Συναγερμός, η Εκκλησία κτλ.

Στάση εργασίας στην Τράπεζα Γκρίντλεϋς

συνέχεια από την 5η ρογή με αυτά των υπόλοιπων υπαλλήλων.

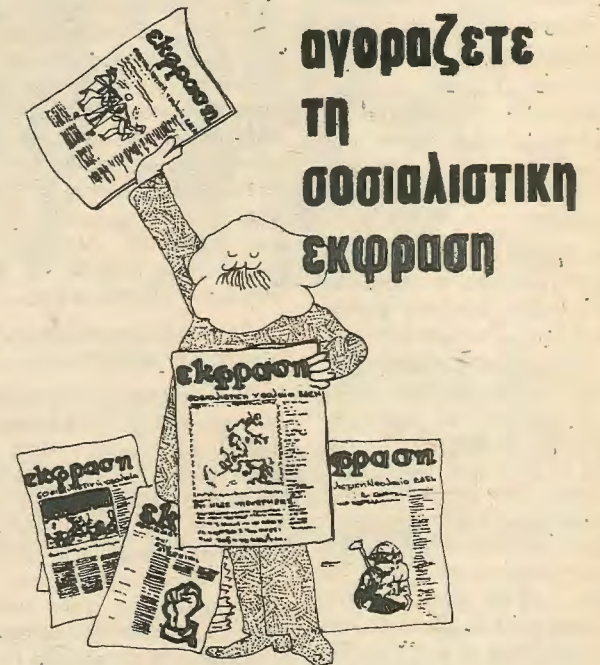
Για τους υπάλληλους της Γκρίντλεϋς ο αγώνας-τους είναι ένας αγώνας βασικά γύρω από δύο θέματα. Πρώτο, η τράπεζα παραβίασε υφιστάμενες συμφωνίες με την συντεχνία. Αυτό είναι άμεση καταπάτηση των δικαιωμάτων των τραπεζικών υπαλλήλων και ο πιο έντονος τρόπος διαμαρτυρίας απαιτείται μέχρι σ' ότου διορθωθεί η παραβίαση. Δεύτερο είναι το συγκεκριμένο θέμα. Η γενική διεύθυνση της Τράπεζας δεν έχει δικαίωμα να σχεδιάζει

οποιαδήποτε αλλαγή που αφορά την πρόσληψη και οργάνωση προσωπικού χωρίς να λαμβάνει υπόψη τα συμφέροντα του υφιστάμενου προσωπικού. Γύρω από αυτά τα δύο θέματα να προστεθούν και άλλα αιτήματα από τους υπαλλήλους.

Για την πρόθεση της τράπεζας για μείωση του προσωπικού εμείς δεν πιστεύουμε πως στην περίπτωση της Γκρίντλεϋς θα τολμήσει η τράπεζα να μειώσει το προσωπικό. Δεν μπορεί γιατί δεν θα το επιτρέψουν οι ίδιοι οι υπάλληλοι και δεν το χρειάζεται. Δεν πιστεύουμε στο τί ελέγχει για τις ζήμες που

σημειώνει η τράπεζα. Καμμία τράπεζα στην Κύπρο δεν δείχνει ζημία σήμερα, και-εαν πράγματι δείχνει, ζημία σήμερα, και εαν πράγματι δείχνει, που δεν έχει και για μας σημασία, γιατί δεν παρουσιάζει ισολογισμούς να το αποδείξει.

Μεγάλη σημασία, για την εφημερίδα-μας έχει ο ρόλος της ΕΤΥΚ, σ' αυτή την περίπτωση. Ανησυχούμε πολύ με την διάβρωση του διοικητικού Συμβουλίου της συντεχνίας που αποτελείται βασικά από ανώτερους τραπεζικούς υπαλλήλους των οποίων τα συμφέροντα εθίζονταν άμεσα με την περίπτωση της Γκρίντλεϋς και οι οποίοι έτρεξαν να δώσουν μάχη. Πιστεύουμε πως δεν είναι τίμιος ο τρόπος εκ μέρους της Συντεχνίας με τον οποίο παρουσιάζουν στους υπαλλήλους της Γκρίντλεϋς και στον υπόλοιπο τραπεζο-υπαλληλικό κόσμο το πρόβλημα. Πρέπει σήμερα να προβληματίσει σοβαρά όλη την τραπεζουπαλληλική τάξη το θέμα της Συντεχνίας. Αντιπροσωπεύει ή δεν αντιπροσωπεύει τα συμφέροντα της μάζας των μελών; Αυτό το ερώτημα πρέπει να απαντηθεί από κάθε τραπεζικό υπάλληλο. Οι συνθήκες δουλειάς στις τράπεζες η καθαρή μηνιαία απολαφή, ο κληθρισμός και η δράση της Συντεχνίας σήμερα και στο παρελθόν πρέπει να απασχολήσουν κάθε τραπεζικό υπάλληλο, για να απαντήσει το ερώτημα. Και μετά είναι στα χέρια όλων των υπαλλήλων να ξαναδώσουν ζωή στην δική-τους συντεχνία.

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

σοσιαλιστική
εκφραση

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα
Εσωτερικό: £2.000

Εξωτερικό:

Ελλάδα: £3.000 ή 300 δρ.

Ευρώπη: £4.000 ή \$12.000

Αμερική: £5.000 ή \$15.000

Αυστραλία: £6.000 ή

\$15.000 (Αυστρ.)

Η Σοσιαλιστική Έκφραση δι-
ατείνεται στα Γραφεία της Σοσι-
αλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ και
στα περίπτερα.

Για την αλληλογραφία:
Σοσιαλιστική ΕΚΦΡΑΣΗ
Τ.Κ. 1064
ΛΕΥΚΩΣΙΑ—ΚΥΠΡΟΣ

Ανακοίνωση

Η Συντακτική Επιτροπή της «Σοσιαλιστικής Εκφρασης» ανακοινώνει ότι επαναρχίζουν τα τακτικά δεκαπενθήμερα ακτιβ της εφημερίδας.

Για όσους ενδιαφέρονται το ακτιβ θα γίνει το Σάββατο 10 του Νοβρη 1979 στις 4.00 μ.μ. στα κεντρικά γραφεία της Σ.Ν. ΕΔΕΝ, Κωνστ. Παλαιολογού 23 Λευκωσία, 2ος οροφος.